

ARUANNE JA VALIMISED

Instituudi partei-organisatsioonidel seisavad juba järgmisel ja ülejäämisel nädalal ees aruande- ja valimiskoosolekud, mille organiseeritus, asjalikkus ja arukus mõjutab suurel määral kogu eeloleva tegevusaasta tulemusi.

Kuigi aastaaruande annab teaduskonna parteibüroo sekretär parteitöö kohta, on see iga antud organisatsiooni liikme, kommunisti aruanne kollektiivi ja enda ees.

Valmistudes aruandlus-valimiskoosolekuks on vajalik, et kommunistid, juhitudes NLKP XXIII kongressi ja NLKP Keskkomitee pleenumite otsustest, analüüsiksid sügavalt parteiorganisatsiooni tegevust, oleksid nõudlikud nende poolt valitud büroo ja iga kommunisti suhtes ja ka enese suhtes. On ju vajalik, et kommunist on alati seal, kus teda kõige rohkem vajatakse.

Kuid ei saa ju unustada, et peale üldise vastutuse on iga kommunistil veel isiklik ülesanne, mis on antud üksnes temale. Sageli pole see ei mingi kõlava nimetusega ja suuremahuline, kuid ta on väga oluline. Olgu see siis ühekordne kontrollülesanne või vestlus üliõpilasega, kes tuli toime mingi paha teoga.

Peamine on, et väga lihtsa ja väikese kohustuse taga tuleb näha selle tähtsust, sest nii suurtest kui ka väikestest parteilistest ülesannetest, mida täidavad kommunistid, moodustubki parteiorganisatsiooni ja kogu meie partei teovõimsus ja võitlusvaim.

Peab märkima, et instituudi parteialgorganisatsioonid on kasvanud ja kujunenud suundaandvaks ja aktiivseks oma teaduskondade kõrgis tööliskudes. Ent suhteliselt paremini on kulge-

nud siseparteiline töö Energeetika- ja Ehitusteaduskondade parteiorganisatsioonides. Kasvõi see näitaja, et aasta jooksul on kasvanud nende teaduskondade kommunistide pere eeskujulike õppejõudude, noorte teadlaste ja eesrindlike üliõpilaste arvesti üpris jõudsalt.

Ent samal ajal ei saa jääda rahule selles tööloogis Mehaanika- ja Majandusteaduskonna parteiorganisatsioonidega, kus kahe viimase aasta jooksul pole vastu võetud ühtki partei liikmekandidaati ja teenistujate organisatsiooniga, kus vastu võeti vaid üks liikmekandidaat.

See on tõsine puudujääk, millest mööda minna ei saa ja ei tohi aruandlus-valimiskoosolekul vaikida.

Mõnedes organisatsioonides pole küllaldaselt rakendatud nõuet, et iga kommunist peab õigustama oma nime igapäevases töös. Instituudi tingimustes peaks selles osas eriti silmas pidama üliõpilasi-kommuniste. Ei saa leppida sellise nähtega, kus üliõpilastest-kommunistidest eksmatrikuleeritakse rida üliõpilasi nõrga õppeedukuse tõttu. Näiteks Elektrotehnika- ja Ehitusteaduskonnas. Kuhu jäi siin nõudlikkus, kommunisti isiklik vastutus — antud juhul olla eeskujulik üliõpilane.

Kommunisti koha parteiorganisatsioonis määrab parteiline ülesanne, sihivärane, praktiliselt oluline ülesanne, mis antakse kommunistile tema huvisid ja võimeid arvestades.

Meie paremad parteiorganisatsioonid paistavadki silma just selle poolest, et igale kommunistile on antud jõukohane ülesanne, mille täitmise üle päritakse temalt aru. Hästi on see korral-

datud Majandus-, Ehitus- ja Keemiateaduskonna ja teenistujate parteiorganisatsioonides (parteibüroo sekretärid vastavalt sm-d Veimer, Jõgi, Tearo ja Kalpus).

Ent suureks puuduseks tuleb lugeda seda, kui parteibüroo ja sekretär annavad ülesandeid ühtede ja samadele kommunistidele, sest need «ei vea alt» — ja samal ajal on teisi, kes ei võta üldse osa parteiorganisatsiooni tööst. Viimastel tuleks tõsiselt mõelda selle üle, kuivõrd väärt on oodata üksnes «kõrgemalt poolt antavaid ülesandeid». Peab ka ise nägema ja tegema mis vaja.

Praktika näitab, et «passiivsed kommunistid» esineb ainult niisugustes parteiorganisatsioonides, kus siseparteiline töö on halvasti organiseeritud, kus parteikoosolekuid valmistatakse halvasti ette, kus puudub osuste täitmise süstemaatiline kontroll.

Nii siis — igal kommunistil valmistada aruandekoosolekuks, kaaluda ja vaagida oma tööd kommunistina, analüüsida oma-poolselt parteiorganisatsiooni tegevust tervikuna, julgelt avaldada oma arvamusi valitud büroo, parteikomitee ja kõrgemate parteiorganite tegevuse kohta.

Ja lõpuks — kuidas ta ise töötab õppejõuna, üliõpilasena või instituudi administratiiv-aparaadis, kuidas ta täidab ühiskondlike ülesandeid, kuivõrd oma isikliku eeskujuga sisendab teistesse kõrgeid moraaliomadusi.

Rohkem asjalikkust ja arukust instituudi ulatuslike ülesannete lahendamiseks vajalike jõudude koondamisel!

H. JOONASE,
TPI parteikomitee sekretäri
asetäitja

UUED KATEEDRID

Informatsioonitehnika

Tahtmata vähimalgi määral vähendada teiste alade saavutusi, peab siiski tunnustama, et kõige dünaamilisemalt on meie instituudis arenenud elektrotehnika. Üliõpilaste või õppejõudude arvu kõrval näitab seda kateedrite arv, mis kümnekonna aastaga kasvas kaheks viiele. Nüüd l'сандus neile korraga koguni kaks kateedrit, kellest üks kannabki informatsioonitehnika kateedri nimetust. Nimetus üksi võib desorienteerida, seepärast paar sõna selgituseks.

Uue kateedri moodustamise vahetuks ajendiks oli teaduskonnas uutele informatsioonitehnika ja arvutustehnika erialadele vastuvõtu a'ustamine. Jätta nende «sünnitusvalud» täies ulatuses Sillamaa teeneka automaatikakateedri kannatada, kes alles «sai maha» raadiotehnika eriala ning kateedriga, see oleks olnud liig mis liig. Otsustati, et arvutustehnika eriala väljakujundamise mured jäävad eelkõige automaatika ja telemehaanika kateedri kanda (vähemalt esialgu), teine erialadest jääb aga vastuvõetud informatsioonitehnika kateedri murelapseks. Muresid on siin tõesti enam kui küllalt. Peatumata uue eriala iseloomul (nimetus lubab ka väärtõlgendusi), ning huviliste jaoks viidates «Noorte Hääl» 27. juulil ilmunud artiklile, tahaksin märkida, et see eriala on siiani vaid kolmes Nõukogude Liidu kõrgemas tehnilises õppeasutuses, ning nendeski vaid esimest-teist aastat, nii et kogemusi ja eeskujusid pole sealtki võtta. On olemas ametlik õppeplaan, mis on meie jaoks vastuvõetav. Seetõttu tuleb alustada kaugemalt kui meil vist ühegi teise eriala loomisel on alustatud, õppeplaan A-st ja B-st. Sellest tuleb järk-järgult edasi minna õppeprogrammide, laboratooriumide jne. juurde — töö, mille ulatust praegu isegi ei oska hinnata.

Tahes või tahtmata oleme sattunud ossa, mis on ühevõrd raske ja tänuväärne — midagi taolist nagu «Metsiku Lääne» valutamine. Praegu poolkogemata väljaõeldud võrdlust võiks mõneti isegi süvendada: tõepoolest, mingil määral on meil tegemist «Lääne valutamisega», olgu mitte metsiku. Sest kui olla aus, siis just siin on lõik, milles oleme tehniliselt eesrindlike lääne-riikide tehnikast märgatavalt maha jäänud. Meil on kiiretoimelised elektronarvutid valdavas enamikus vaid laboratooriumis isoleeritult seisvaiks arvutusvahenditeks. Nende isoleeritud üksuste sidumine kuitahes kaugel

seisvate «tarbijate» ühtseks, teraviklikuks ning ilma inimese vahetamiseta toimivaks süsteemiks ongi informatsioonitehnika sisu.

Õeldu peegeldab uue kateedri tööd ühest küljest, — perspektiivide osas. Jooksva õppetöö massi moodustab praegu aga üldtehnika, mille õpetamine pandi täies ulatuses kateedri õlgadele. Kuna see on üks massilisemaid aineid, mida õpetatakse peaaegu igale TPI üliõpilasele, siis kannab töökoormust küllalt suur arv õppejõude (kateedris on 9 õppejõu kohta). Tahaks siinkohal rõhutada, et uus kateeder ei vaatle üldtehnika õpetamist mitteelektrikutele kui vähetahtsat (olgu mahukat) kõrvalkohustust. Tuleb tunnustada, et selle aine õpetamisele pole viimastel aastatel pööratud tähelepanu, mida see oleks vajanud. Muidugi, võib vaielda selle üle, kui paljut keemik või ökonomist elektriprobleemidest aasta-paari pärast mätleab. Uks on aga minu arvates vaieldamatu: sadakond tundi kokkupuudet elektrotehnikaga on neile mitteelektrikutele mingis mõttes aknaks teise tehnikavaldkonda. Sellest, kuidas seda valdkonda tutvustatakse, peaks sõltuma mistahes eriala tulevase inseneri suhtumine elektrotehnikasse, selle võimalustesse ja tegelekku kasutamisse. Sisukate ja ilmekate loengutega, huvitavalt ülesehitatud laboratoorse töödega hästisisustatud ja -kujundatud laboratooriumis kindlustame mitteelektrikule kui mitte aine sügavama mõistmise, siis vähemalt lugupidava hoiaku kõige «elektrivärgi» suhtes. Mäletan, kuidas mõjusid mulle endale aastat 20 tagasi toleagegsed üldkeemia laboratoorsed tööd — mõttetu pusimine viletsasti sisustatud pugerikus; ma pole seal tekinud võrastusest keemia suhtes seniajani päriselt üle saanud. Tahaks teha paljugi, et midagi säära ei ootaks keemikut elektrotehnika õppimisel.

Lõpuks tuleb lisada, et uuel kateedril on väike «manus»: tal on alutatud TPI programmõppe ja tehniliste vahendite laboratoorium. Olgugi selles esialgu vaid 2 koosseisulist töötajat, loodan ikkagi, et uus laboratoorium pedagoogilise psühholoogia spetsialisti Asta Nurga juhtimisel suudab kujuneda meie instituudi metoodilise töö aktiivseks suunajaks.

Programmõppe laboratooriumi asukoht informatsioonitehnika kateedri juures on küll tingitud esialgu organisatsioonilisest kaalutlustest, ent aja jooksul võib sellest kooruda hoopiski sügav tagamõte. Eks ka õpetamisprotsess ole sisuliselt informatsioonivahetuse protsess, ning kui kunagi peaksime jõudma teadusliku arvutustehnika rakendamiseni programmõppes, siis vasavate süsteemide rajamine on juba kõige vahetumalt informatsioonitehnika kateedri ja eriala probleemideringis.

U. AGUR,
informatsioonitehnika kateedri
juhataja

Raadiotehnika

Elektrotehnikateaduskonda kuulub rida informatsioonilise kallakuga erialasid — automaatika, tööstuselektronika ja raadiotehnika. Alates käesolevast õppeaastast lisandusid neile arvutusseadmete ja informatsioonitehnika erialad.

Seoses sellega osutus otstarbekaks eraldada automaatika ja telemehaanika kateedrist raadiotehnika eriala iseseisva profiileeriva kateedrina, kusjuures automaatika kateedrile jäi profiileerida lisaks põhierialale veel arvutusseadmete eriala.

Raadiotehnika kateeder, kuhu praegu kuulub seitse õppejõudu ja rida mittekoosseisulisi spetsialiste, ühendab üle kolmesaja vastava eriala üliõpilase ja diplomandi.

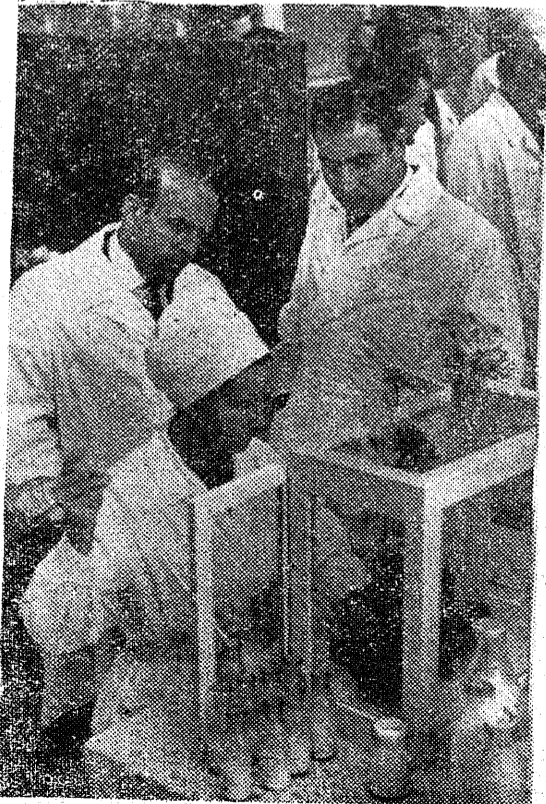
V. HEINRICHSEN,
Raadiotehnika kateedri juhataja

ÜRO stipendiaadid Tallinnas

Ligi paar nädalat enne õppetöö algust instituudis võtsid auditooriumid vastu rahvusvahelisest piimandusalasest seminarist osavõtjad, Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni stipendiaadid. Seminar algas 18. augustil vastuvõtuga instituudi rektori professor A. Aarna juures. Teie instituudi tegevus ja traditsioonid on tuntud mitte ainult meie maal, vaid ka väljaspool selle piire ja noored spetsialistid Tšülist ja Jordaaniast, Kuubast ja Indiast, Maltast, Iraanist ja Liibanonist said võimaluse sellega vahetult tutvuda alles nüüd. Nad soovivad kahtlemata tutvuda ka kõigi teiega ja aega selleks peaks olema piisavalt, sest seminar kestab meie vabariigis kuni 8. oktoobrini. Seminaritöö toimub inglise keeles.

Seni on seminarist osavõtjad kuulanud ära sissejuhatava loengu Eesti NSV liha- ja piimatööstuse ministrilt Gustav Tõnsojalt ja loengu sotsialistliku põllumajanduse arengust Eesti NSV-s vabariigi põllumajanduse ministrilt Harald Männikult. Kü-

Seminarist osavõtjad Liibanonist Mišel Haidžar (vasakul) ja Elmas Madžid El Aile on tutvumiskäigul Tallinna Piimakombinaadi laboratooriumis.

lalised viibisid ühel päeval Harju rajooni «Rahva Võidu» ühismajandis ja käisid kahel päeval Saku, kus nad tutvusid Maavil-

jeluse ja Maaparanduse Teadusliku Uurimise Instituudi ja Saku näidissovhoosi tööga. Vabariigi tuntumad teadlased ja teadusli-

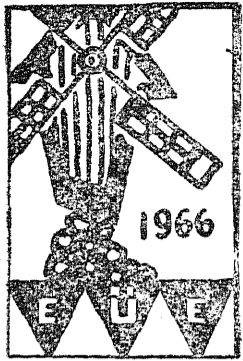
kud töötajad on neile esinenud loengutega tõuaretustööst, veterinaariteenistusest, põllumajandusökonoomikast meie vabariigis, piima ja piimasaaduste biokeemiast ja mikrobioloogiast. On toimunud esimesed laboratoorsed praktikumid TPI ja Saku instituudi laboratooriumides.

Külalised on käinud ka kontserditel ja kohtumistel, juba on jõutud tutvuda ka Tallinnaga.

Seminaritöö edaspidine programm näeb ette piima ja piimasaaduste tehnoloogia põhjalikku tundmaõppimist teoorias ja praktikas. Viibitakse seminaripraktikal Tallinna ja Viljandi piimakombinaatides ning Põltsamaa juustutööstuses ja tutvutakse reaktiivse toidunäidistööstuse ettevõtetega. Käiakse teatris, kinos ja kontserditel, külastatakse muuseumi, näitusi ja kohtutakse piimandusala töötajatega ning meie vabariigi noortega, ollakse külas keeltekursustel ja koolides.

Pärast seminaritöö lõppu vabariigis tutvuvad külalised suurte piimakombinaatidega Leningradis ja Moskvas ja sooritavad mitmed ekskursioonid nende linnade vaatamisväärsustega tutvumiseks.

TAIVO MADISE,
ÜRO rahvusvahelise piimandus-
alase seminaritöö direktori
asetäitja

ÜLIÕPILASED SAARTEL

Pudemaid Sõrve rühma elust

Pühapäev, 3. juuli
...Tänane muljetest punnil päev on lõppemas. Autobuss tõi parajasti meid Salme külla (asundusse, nagu räägiti kse). Uudistame meie elamut: vasak pool poisterahvastele parem naisterahvastele. Nende vahel paiknevad köök, laed ja söökla. Kõh'u saame talid-nadid, li-nad ja muu vajaliku magami-seks.

...Tutvumine ja tutvustamine (Aa, tina pois'. Mitm'nd l? Te-se'e? Noh. näed. Ara sin? Tart-l-ne? Tere, anna käpp. ühest hinnast, aga ei tunne jne.).

Esmaspäev, 4. juuli
Komandör Rein Otsstavel ja meister loevad meile ohutusteh-nikat. Jagatakse kindad välja, osa tööriistu... Öhtupoolikul tutvumine objektiga.

Laupäev, 9. juulil
...On alanud töö lastealal. Paar päeva tegasi hakkasime la-dumiseiga pihta. Osa meist on tööle soovois. kuna objekt ei va-ri nii suurel hulgal tööjõudu.

Pühapäev, 10. juuli
Kalurit' päev. Sell' tähistasi-me lõõtsal Suur rahvapüüdu. ...Öhtusel lõõtsa võtsime vastu meil' ülejäänud ehk puu-duvaid rühmaid. Kuumad veel eksamipalavikust.

Reede, 15. juuli
Müriinal kerk' b müür laste-ajal. Jub' on omandatud teatud kogemusi müüri ladumisel. Vars-ti tuleb meile instrktoriks Eesti NSV teeneline eh't'ia Etkar Ka-nits. Tunneme aukartust, sest ega's asi'at' ne'i nimetus' anta.

...Oleme jõudnud tutvuda ümbrusega. Väga tähtis koht on klubi kus näda'as on Faks korda kino (mis sest. et vanad film'id) ja kus tantsida saab peasegu alati laupäeva ja pühapäeva öht-ul.

Saare rahvas uudistab kõ-vasti.
Teisipäev, 19. juuli
Maasikeid on kõvasti tööd. Tema teha on sisekujundus, tabelid, büllatäänid nimekirjad — üldse kõik, mis vajavad kunstniku kätt. Loosungit «Ara viriseli» asendab meil «Ara loruta!», siis veel «Ka-lapüük massidesse!» jne.

Neljapäev, 21. juuli
...Kuldne mees see teeneline ehitaja. Lihtsalt suu jääb am-muli, kui vaatad, kuidas müür tuleb laduda. Näeme ja tunnis-tame, et oleme sellest tohutult kaugel. Aga me püüame ja õpi-me.

...Meister nõuab, et sein peab ilus saama. Ikka lasteaid (ob-jekt). Esimesel päeval võis küll veidi liialdatuna öelda: «Laste-aid tuli lasteaida ehitama».

...Alustasime töid ka Kingis-sepa linnas asuval õlletehase aa-ralool. Kogu päeva mürisevad suruõhuvasarad. Paekiht on küll kõva, aga sentimeetri viisi süiski edeneb. Kaevame juba n-ljandat päeva ühte kraavi. Vasarate ra-gin kumiseb kõrvus isegi pärast tööd.

Laupäev, 23. juuli.
...Täna on isetegevusöhtu. Maitsvad pannkoogid. Külalised soovoisist, mehhaniseeritud ehi-tuskolonnist.

Teisipäev, 26. juuli.
Pikalt ja laialt tutvus'ab EÜE-d Saaremaa ajaleht «Kom-munismiehitaja». Juba hakkav-ad käima reporterid. Meedi-vaim poos: müüri'l, kellu käes, kõiketeadev nagu ees.

Liiguvad jutud, et teeme kõige parema kvaliteediga tööd. Romet Rein on dip'omaat, ega ta midagi üt-le, aga immitseb ikka. Püüame igati hästi teha.

...Toimunu' jöökoosolekul oli peamiseks probleemiks see, kui-das rohkem teha ja kuidas ki re-mini teha. Kole ägedaks läks Nii aga peabki. Igatahes kvaliteeti ei tohi alla lasta. Meie ehitatud las-teaiast peab ilus lasteaid saama.

Neljapäev, 28. juuli

Tavaline tööpäev. Püüame oma instrktorilt saada võimalikult palju. Kuna lasteaid pole sugugi lihtsate objektide killast, siis on-gi tema nõu igaühel meist kasu-lik ja õigeaegne.

Kuidas fassaaditellistest poste laduda? Kuidas n'ssidele ruumi jätta? Aga siserida? Kas on mu-nurk õige? Muidugi, neid küsi-musi sadas algul rahena. Imestati instrktor Etkar Kanitsa meiste-likke liigutusi ja töövõtteid nii ladumisel kui ka igal teisel töö-l. Et mitte oma instrktorilt vii-mast välja võtta ja teda ära pi-nata, selleks tulime mõttele kor-raldada õppused. Täna aga oligi juba arvult kolmas õppus. Sm. Kanits tutvustas ladumist neliku-ga: esimene paneb kive paika, teine teeb mürdipeenart, kolmas lööb müri kivile ja annab esi-mesele (laduajale), neljas vuugib. Lihtne ja arusaadav. Naljaham-bad arvasid, et ka üks mees võib nelja eest lüüa, siis peab ta aga jalad appi võtma, et... vuukida. Nali naljaks, aga homme proovi-me kohe nelikut.

...Vaba a'a veetmise komisjon istus hiisile ööni eraldatud sekto-ris ja plaanisets kindlasti midagi homseks.

Reede, 29. juuli

...Lineikal tehti teatavaks tin-gimused laagri väljekujundamis-ekskursiks. Muuseas: meie elamu (väga lihtne ja hea) projekti autor on maleva peainsener, TPI lõpe'anu Toivo Erilt.

...Nelik istus hästi. Ainult kole aeglaselt. Paremad said kandi nina peale.

Pühapäev, 31. juuli.

Kindlasti olid eilses korda-lä'nud öhtus süüdi rühmako-mandör Rein Otsstavel, kolmandi brigaadi brigaadi Tõnis Nõukas ja komissar Maasike Maasik.

Noh, mis siis öieti toimus? Le'dis aset brigaadidevaheline võistlus rahvus'kel spordialadel. Võistluse eesmärgiks oli: propa-geerida rahvus'likke spordialasid meie endi hulgas ja leida uusi vaba aja veetmise vorme. Iga-ühel oli võimalus kaasa lüüa ja muidugi ka peat'va'at'ia ol'a.

...Esimene a'ana toimus teate-jooks posti ladumiseiga. 12 in-i-mest brigaadis, igaüks jookseb tellisega 100 meetrit ja paneb ta õiges seotises pa'ka — see oli omamoodi teadmiste, kiiruse ja osavuse proov. Suures heitluses sai küll kolmas brigaad kolmese-kundilise edumaa, kuid viidakas post tõi sama arvu trahvisekun-deid juurde. Aga teiste brigaa-did' postid? «Ei kõlbaks vist ka sealauda tagumisele küljele,» arvasid naljahambad ja teoreeti-kud.

...Teine ala — volle. Hülgab kolmas brigaad...

Meil harrastatakse ka poksi, öieti küll kukepoksi. See oli kol-mandaks alaks. Head ja puhast «poksi» demonstreerisid Valdek ja Vello. Öhtu kangelaseks võis pidada Laine Otsstavelit kes iaa «raundi» lõpetas nokaudiga. Muide, õrnema soo poksi oli pal-ju huvitavam. Kõrv'ltvanta'iate ja kaasatõijate hulgas oli pal'ju neid, kes kõhu- üle kaebasid. Teadagi miks. Si'ä järeldus: liiga naermine ei ole terviseks!

Poks mõnud veel lõppenu'dki, kui kotisjooksid oma aso'ien-dusega pihta hakkasid. Näis, et kolmas brigaad jäl' võidab. Se-da aga seni, kui Haš oma käng-guruhü'rttega distantsi läbi tor-mas. Võimas jooks.

Kahju oli neliandast brigaadist, kes polnud võitnud veel ühtegi torti (ala võitja sai torti) Po's'd... ja... aga nina norgu. Põh-iendati nähest treen'ngut. Täht's pole võit vaid osavõtt.

Mustasmaadluseks registreeri-sid turiaokamad ja tugevamad. Sensatsioonirikas ala. Onnetult käi- arvatatava võitja Tõnis Mi-guli käsi. Nähtavasti ei pidanud tu'ev'ne elektrotehnik' insen'er närvipingele vastu ja nii tegidki

Selle elumaja seinad kerkivad Kõljala-Kaali maantee ääres.

SAAL OLI RAHVAST PUUPÜSTI TÄIS

14. augustil oli meil ülema'at'usel omaloominguliste rühma-aine isetegevusülevaatus. Kont-serdi alguseks oli Kingissepa kultuurimaja saal puupüsti rah-vast täis.

Iga rühm sai oma käsutusse 30 minutit. Enne kontserdi a gust andis maleva komandör Rein Romet parimatele üliõpilasele ehi-tajatele ehitajate päeva puhul kätte aukirjad.

Kõik rühmad esinesid ülevaa-

Ulevaatuses võitis ja sai peaa-hinna — kuueküliose tordi omani-kuks Muhu rühm. Nad olid oma pooltunnise kava sidunud ter-vikuks. Muhulased demonstree-risid, kuidas tuden'id valmistu-vad eksameiks, kuidas tehakse eksamt, kui professor on heas või halvas tujus ning kuidas an-takse piirivalvuritele šefluskont-serti. Selle rühma agarama eks-iseetegevuslasteks on Sergei Kes-selman ja Vladimir Golovkin. Mõlemad on TRÜ-st. Nad on tublid lauljad, lõbusa e panto-mi'mide ning e-traadistseenide meisterlikud esitajad.

Hiiumaa rühma tugevamateks pal'deks olid moedemonst' 1000 «Mei» töörõivad» ja tantsusüüt «Puhasvuuk». Viimane oli üks ülevaatus originaalsemaid numbreid.

Sõrve rühma kava koosnes omaloomingul'st numbritest. Estradistseen «Anna pill loll'i kätte, loll ajab pilli lõhki», pan-tomi'm «Naissõdurid» tragöödia «Viimased mohikaanlased», re-viüü naisrühma esituses omaloo-mingulised laulud — kõik nad olid üh'viisi tudengitepäraselt vaimukad ja lõbusad.

Kõljala rühma tublimad olid TPI tudengid Signe Pärkna — võimleja ja Madis Laugamõts — sõnakunstnik.

Pärast kolmetunnist ootam'ist sai lavale Karja rühm. Nende kava oli hoopis erinev teis'est — tõsine ja asjalik. Karja rühma naisansambel tunnistas ülevaa-

3. ja 4. septembril King'sepas peetud üliõpilasspartakiad pühendati Rahvusvahelise Üliõpi-lasliidu XX aastapäevale. Üliõpi-lased-ehitajad teatasid Rah-vusvahelist Üliõpil'sliitu. Toele saadeti järgmine telegramm:

INTERNATIONAL UNION OF STUDENTS
Vocelova 3, Prague 2
CZECHOSLOVAKIA

«Tähistades Rahvusvahelise Üliõpilasliidu XX aa tapäeva väljendavad Eesti üliõpilased oma toetust Liidu poliitika e ja usuvad, et progressiivne üliõpi-lasliikumine saavutab eda pidi veelgi suuremaid võite. Parimate soovidega

Eesti Üliõpilasnoorsoo Ehitusmalev

Eesti NSV, Kingissepp

Tornimäel kostab rütmikaid lugusid alati. Praegu mängivad üliõpilased Sergei Kesselman (va-sakul) ja Vello Saaremets.

kergemad mehed tal selja prügi-seks.

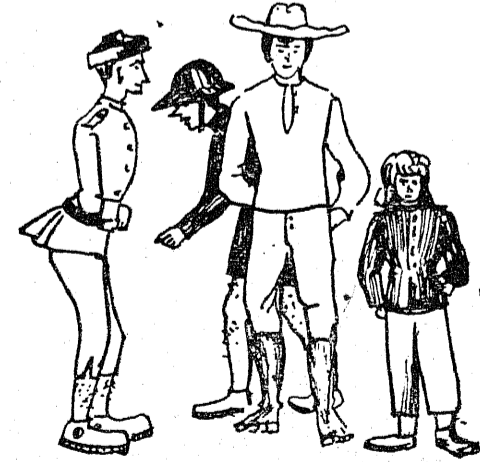
Ees seisid jõu-meeste alad. Sang-pommi rebimises ennustati esimese brigaadi võitu. Nii see ka oli. 24 kor-da püüdisid kahe-puudast raudmu-na taeva poole Olev Parts, Peet Ree ja Vello Nii-du. Kõik poliiteh-nilisest.

...Kõievedu. Öhtu nael. Võist-luspinge oli hari-punktis — kahel võrdselt punkte. Kes keda? Raske on kirjeldada tõmbamist esime-se ja kolmanda vahel. Võitis see, kes kauem vastu pidas. Ja kolmas brigaad pidaski.

Kolmandale brigaadile suur üldvõitja torti! Serga oli spordivõidu lõppenu'd. Võistlejad lahkusid staadionilt ja andsid voli kõhule.

Esmaspäev, 1. august.
Eile oli klubis «Elka» kontsert.

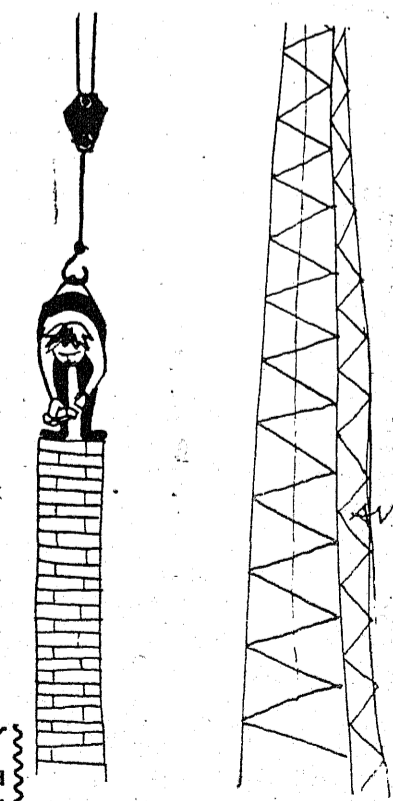
HURRAA!
RÜHM SAI VÄRUSTUST!

Valve Junts — Tallinna Pedagoogiline Instituut.

Kahju ainult, et mandrimehed ni' harva siia meretagusesse riiki pääsevad.

Päevaraamatut peab ja jätkab LENNART PILLER Tartu Riik-likust Ülikoolist.

Nii võib juhtuda tehnika-sajandil.

Anne Vahtra, Kunstiinstituut

ORKESTER KUSS!

Viktor Koljadnoi

50

Meie kollektiivi liige Viktor Koljadnoi astus üle elu viiekümneenda verstaposti. Oppeasutuses on ta töötanud kuus aastat. Oma tubliduse ja abivalmidusega on juubilar võitnud töökaaslaste hulgas ja kollektiivis suure lugupidamise.

Viktor Koljadnoi võttis osa Suurest Isamaasõjast ja vaprusteest on teda autasustatud ordenite ja medalitega.

Soovime Viktor Koljadnoile tema juubeli puhul palju õnne ja kordaminekuid!

Kaastöötajad

Kas ainult kohusetundest?

Kas peame elus otsima alati ainult huvitavat või on meil ühiskonna ja vanemate vastu kohustusi, mida tuleb täita ainult kohusetundest?

Selline oli küsimus, mille tõstatas meie ajalehe veergudel rektor prof. A. Aarna. Tahaksin teada neid, kes väidavad — tuleb otsida huvitavat, alati ja igal pool. Ma mõtlen, selles on inimese eelis, et ta kildhaaval võib pidevalt korjata uut, huvitavat ja tundmatut ning hiljem anda seda edasi teistele. Ja mida rohkem ta teab, seda rohkem tunneb oma teadmiste piiratust ja otsib jälle...

Me püüame ju selle poole, et iga inimene valiks endale elukutse huvist ja armastusest selle ala vastu, mitte kohusetundest — midagi ma pean ju tegema. Igas elukutses, igas hetkes elus on midagi huvitavat, seda peab oskama näha, selleks nägemiseks peab olema oskust. Oskust näha huvitavat õpetavad meile need, kes ise otsivad huvitavat igal sammul. E ole ju mingi saladus, et kaks lektorit võivad rääkida ühest ja samast, üht kuulatakse, teist mitte. Üks otsis oma teemas huvitavat ja leidis, see saab meilegi nähtavaks, teine pidas loengu maha kohusetundest. Siinjuures tulevad mulle vägisi meelde õnad, mis ütles üks noormees m. K. Vimmsaare loengute kohta: «Hommikul esimene loeng oli. Otsin «Spordilehe», ei saanud lugeda, nii huvitav oli!»

Kui me selles, mida teeme, ei ole a huvitavat endale, ei saa meie tegevus kõita ka teisi, see töö on tühi töö.

Prof. A. Aarna kõrvutas kohusetunnet ja austust ühiskonna ning vanemate vastu. Ma pean ütleva, et pole kordagi käinud oma vanaisa sünnipäeval ainult kohusetundest. Lähem sinna alati meeleldi ja sellepärast, et vanaisa on elust otsinud huvitavat, seda leidnud ja minul on tema juures alati midagi uut avastada. Minu tulek rõõmustab teda, aga ma ei usu, et ainult põhjusel, nagu näeks ta selles minu austust enese aastate vastu. Ja kui näeks

ainult seda, kas ta siis rõõmustakski?

Kollektiivi ühised üritused, üldrahvalikud pühad! On palju tähtpäevi, mida me aastast aastasse tähistame. Kas on vaja mõelda, kuidas neid tähistada või võime öelda: on iga inimese kohus neist osa võtta?

9. mail ülemöödunud kevadel käis me Suures Isamaasõjas langenute haual, käisime tõrvikutega. Kui oleksin kaotanud selles sõjas mõne lähedase inimese, ma ei läheks taolisele ronkikäigule teistkordselt, ka kohusetundest mitte. Minutil ne leinaseisak on teinekord ehk rohkem väärt kui miiting. Ja ma ei usu, et keegi seisaks selle minuti ainult kohusetundest. On vaja mõelda, kui me tähtpäevapäevitusi korraldame, et me sealt tulles vaesemad ei oleks kui minnes. vaid kas või kübekese rikkamaks saanud.

Ma ei arva, et kollektiivi ühisüritused saaksid meile olla koormavaks kohustuseks, kui me oleme selle kollektiivi liikmed — see tähendab, mitte liikmed nimekirja järgi, vaid tegelikult. Milles ise oled osa võtnud, selle meenutamine ei ole igav, isegi ka m. tmeakordne meenutamine! Siis võib kaasa elada ka komsomolisekretäri aruandekõnele — muidugi eeldusel, et tema on suutnud olla töö hingeks, kui mitte otseselt, siis kaudselt. Ta on pisut kursis kõiega, m. s. meenub aruannet kuulates neile, kes istuvad saalis. Kollektiivi ühtsustunne kasvab ühistest tegevustest. Ja kui see ühtekuuluvustunne sunnib meid vahel tegema midagi, m. s. me võib-olla laiskusest või mugavusest (mitte huvi puudumisest!) tegemata oleksime jättnud, siis on see kahekordne võit — kollektiivi ja meie enda oma.

Ei saa inimesele lükata süle pakk: vaata — see on huvitav, see teeb sind rikkamaks! Iga inimene peab ise otsima ja ise leidma, mõni iseseisvalt kui te ne. Alati otsides — selliselt on lootust, et meie juurde tulevikus tullaakse mitte ainult kohusetundest.

V. IRS

Rahvusvaheliselt kongressilt

Viimasel ajal on kogu maailmas tõsiselt suurenenud huvi konstruktsioonide projekteerimise ja püstitamise vastu. 6.—9. septembrini toimus Leningradis Tauria palees järjekordne rahvusvaheline sümposium nimetatud küsimuses. Sümposiumist võttis osa üle 800 (r. teadiase, nendest ligi 200 välj-s poolt Nõukogude Liitu. Esindatud o id kõigi kontinentide tähtsamad riigid. Sümposiumi korraldava rahvusvahelise a sots ats: onri IASS presidendi prof. Haasi ettepanekul nimetati sümposiumi laia ja autoriteet se esiduse t t tu rahvusvahelise kongressiks.

Kongressi külalistele korraldatud ekskursioonid Leningradis, Moskvas, Kiievis ja Tbilisis tutvuti nende linnade vaatamisväärtustega ja rea huvitavate ehitusobjektidega.

Meie instituudi esindajana võtsid kongressist osa prof. H. Laul, dots. V. Kulbach ning aspirandid Ü. Tärno ja J. Engelbrecht. Kongressi programmi võetud ettekanne Tallinna lavalava projekteerimise ja mudelleerimise küsimuses ära as elvat huvi. Meie instituudi esindajad sõlmisid ka hulke teaduslikke sidemeid ja tutvusid kongressil rea huvitavate töödega suurte sildeavade ruumide raudbetoon- ja metallkoorikute ning rippkonstruktsioonide projekteerimise alal.

Rostocki üliõpilane Siegfried Woike päästis tulekahju ajal Segelitzi asulas surmast neid last.

Viini ülikooli ruumidest varastati nädala kestel üle kahe tuhande teadusliku raama ja arvukalt väärtuslikke seadmeid. Vargaks osutus ülikooli 51-aastane õvvaht.

Avati Helsingi Tehnikaülikooli peahoone

Soome pealinnas toimus pidulik sündmus. Vabariigi president Urho Kaleva Kekkonen avas Helsingi Tehnikaülikooli uue peahoone. Pidustuste ajal anti diplomid audoktoreile ja promoveeris 15 tehnikadoktorit. Üheksast audoktorist sai esimesena diplomi vabariigi president.

Peokõne pidas tehnik ülikooli rektor S. E. Stenij. Esinesid õppeasutuse orkester ja üliõpilaskoor.

Helsingi Tehnikaülikooli peahoone kubatuur on 118 000 m³. Hoones on viis suurt auditooriumi. Kahes pookaare kujulises auditooriumis on vastavalt 576 ja 325 kohta, füüsikaauditooriumis 310 ja kahes ülejäänud loenguruumis 244 kohta. Seitsmes väiksemas loenguruumis leitud kohti nelisada. Peahoones on 34 joonestussaali ja kokku 620 ruumi. Peahoone projekti autoriks on Soome üks suuremaid arhitekte akadeemik Alvari Aalto. Ühe auditooriumi seinale on paigutatud tema kavandatud metallist ja puust valmistatud tehnikat sümboliseeriv reljeef.

Helsingi Tehnikaülikooli asutamise ajaks loetakse aastat 1849.

Ülemiste «Kalevi» võimlas, Leningradi mnt. 15 toimub kolmapäeval, 21. septembril rahvusvaheline kohtumine KORVPALLIS. Kohtuvad Helsingi Tehnikaülikooli ja Tallinna Polütehnilise Instituudi meeskonnad. Algas kell 17. Sissepääs tasuta. TPI SPORDIKLUBI

Lõuna-Karoliina ülikooli imatrikuleeriti 13-aastane noormees. Kõige haruldasemaid võimeid näitas ta matemaatikas.

KUIDAS KAVANDAME vabariiklikku üliõpilaskonverentsi

ELKNU: Keskkomitee algatusel toimub 17. ja 18. novembril Tallinnas I Vabariiklik Üliõpilaskonverents teemal «Kaasaja üliõpilane, tema osa ja ülesanded ühiskonnas». Selleks, et konverents kujuneks sisukaks üliõpilaselu probleemide aruteluks, et ta annaks vastuse paljudele väga akuutsetele küsimustele, alustab «Tallinna Polütehnik» käesoleva numbriga lugejate arutelu «VABARIIKLIKU ÜLIÕPILASFOORUMI EEL».

Jääb loota, et igapäevane kokkupuutumine üliõpilaseluga ja tänane sissejuhatavat kirjutis kutsuvad paljusid lugejaid osa võtma diskussioonist ja avaldama mõtteid-arvamusi eelmaintud küsimustes. Niisiis, sõbrad — julget pealehakkamist ja teravat sulget!

Esimene üleliiduline üliõpilaskonverents avas uued perspektiivid kõigi Nõukogude Liidu kõrgemate koolide üliõpilaste ees, aktiveeris nende mõttegevust ja suunas veelgi suurema innuga osa võtma ühiskondlik-politilisel elust. Keda üliõpilastest ei huvitaks osavõtu vormid õppetöö korraldusest, noore spetsialisti ideelis-politilisel kujundamisest, teaduslase tegevuse süvendamisest, välissuhtlemisest ja üldse üliõpilaselu tänasest ning homsest. Väga põhjendatud tundub seepärast I Nõukogude Eesti Üliõpilaskonverentsi teostamine juba tänava hilissügisel. Vastavalt teemale — kaasaja üliõpilane, tema osa ja ülesanded ühiskonnas — kujutab ta endast

teoreetilisi-organisatsioonilist konverentsi.

Just sellisena aitaks ta süvendada ja edasi arendada Moskva konverentsil välja töötatud ja üleliiduliselt heakskiidetud seis-

kohti ja mõtteid. Meie ühiskonna tormiline areng nõuab, et igal noortekategoorial oleks teada tema koht ühiskonnas. Vähe sellest. Vaja on teada ka sellest kohast tulenevaid nõudeid üksikisikutele. Üliõpilase ja noore spetsialisti kuulumine samasse noortekategooriasse tingib seda, et üliõpilasele tuleb läheneda noore spetsialisti moodupuuga. Kuidas aga tagada üliõpilaste kui potentsiaalsete noorte spetsialistide kvaliteeti vastavalt aianõuetele ei ole mitte ainult teooria. Konverentsil ootame ka praktilisi ettepanekuid üliõpilaselu ja kõrgemate koolide töö edasiseks korraldamiseks. Siit tulenebki konverentsi organiseerimise osa, mille allkirjutatu peab käesoleva artikli raames vajalikuks peatuda.

Suund edasisele üliõpilaskonverentsile

on üheks üliõpilaskonverentsi põhiülesandeks. Kokkuvõttes võidakse siin vastust

küsimusele, mil määral hakkavad üliõpilased edaspidi osa võtma kõrgema kooli juhtimisest, kõrgema kooli ees püstitatud ülesannete lahendamise. Positiivset lahendust vajab üliõpilaste osavõtu seadusandlik või ametkondlikki reguleerimine stipendiumide määramisest, vabakuulamise õiguse võimaldamisest, individuaalplaani andmisest, noorte spetsialistide tööle suunamisest jne. Rõõmustav on, et meie kõrgemate koolide rektorid on nendes küsimustes üliõpilasi, eeskätt komsomoliorganisatsioonide kaudu, arvestanud (eriti Tallinna Polütehnilises Instituudis ja Tartu Riiklikus Ülikoolis).

Eesti kõrgemates koolides on päevakorras ka

üliõpilaskonverentside tegevuse koordineerimine

Iseloomulikuks nähteks on ühe üliõpilase üheaegne kuulumine komsomoli, ametiühingusse, üliõpilaste teaduslikusse ühingusse, ALMAVÜ-sse, rahvamalevasse ja Rahvusvahelisse Punasesse Risti. Ühiskondliku tegevuse kivistamine nii mitme organisatsiooni vahel ei võimalda üliõpilasel täieaktiivsusega rakendada iga nimetatud organisatsiooni tegevusse, mis viimaste seisukohalt võetuna tingib passiivsust. Ühe lahendusena tuleks peatada ühe erinevate ühiskondlike organisatsioonide ülesannete täpse piiritlemise, et vältida võimaliku tegevuse kattumist. Samaaegselt aga ei võiks ükski ühiskondlik organisatsioon haarata oma tegevussfääri seadusandlik korras kindlale organisatsioonile antud ülesandeid. Nii peab sporditegevus jääma ikkagi ametiühingu alluusse, üliõpilaste teaduslikust tööst osavõtt UTU alluusse jne. Mõnevõrra eriolukorras on need kõrgemad koolid, kus üliõpilastel on eraldi ametiühing (näiteks Ed. Vilde nim. Tallinna Pedagoogiline Instituut). Siin tuleb ületada tendentsi ühe üliõpilaskonverentsi

siiooni allutamise teisele. Funktsioonide täpne piiritlemine viigi siin ikkagi koostöövõimudele. Üsna palju saaks kaasa aidata.

Eesti NSV Üliõpilaskonverentsi, kelle tegevuses pole seni tunda õiget tööhoogu. Ka vabariigi ajakirjanduses on kuulda vaid üksikute nõukogu liikmete välisreisidest, mitte aga nõukogu kui vabariikliku üliõpilaskonverentsi tööst. Milline on aga üliõpilaskonverentsi praegu ja milline kujutada teadete edaspidiseks? Olles kõigi Eesti NSV üliõpilaskonverentside esindusorganiks on Nõukogu tegevus piirunud seni välissuhtlemise korraldamisega (Eesti NSV ÜN delegatsiooni külaskäik Soome tänava juunis—juulis, Nõukogu esimees on viibinud väliskülalistele auks korraldatud vastuvõttudel). Arvuliselt 11-liikmeline, koosneb ta varasematel aastatel üliõpilaskonverentside valitud üliõpilastest ja käesoleval aastal TRU-s, EPA-s ja Tallinna Pedagoogilises Instituudis komsomolikonverentsidel valitud esindajatest. Võttes aluseks ühtainust teostavat funktsiooni ei saa Nõukogu liikmete arvu kuidagi optimaalseks pidada. Halvasti mõjuva tegurina on olnud siinjuures tegevusaluste puudumine põhikirja, põhimääruse või muu taolise näol. Tuginedes üleliidulise üliõpilaskonverentsi põhimäärusele tuleb vabariikliku üliõpilaskonverentsil see lünk täita. Lisaks välissuhtlemise korraldamisele on aga vajalik üliõpilaskonverentsile anda täiendavaid ülesandeid. Alakirjutatu arvates peaksid nendeks olema:

— üldvabariiklike üliõpilaskonverentside korraldamine (üliõpilaskonverentsid, -lauupeod jms),

— Eesti üliõpilaskonverentsi ehitusmääruse juhtimine.

Nendest ettepanekutest viimasele on põhjendatud tähelepanu juhtinud Priit Järve («Noorte Häläl» 4. septembrist). Kui üliõpi-

laste poolt püstitatud ehitusmääruse iseseisvuse põhimõte ei leia küllaldast vastukaja, siis tuleks EÜE allutada Üliõpilaskonverentsile ja viimane suunaks sel juhul nii kõrgemate koolide kui vabariigi mastaabis üliõpilaste ehitustegevust. Vaadates üliõpilaskonverentsi kui ühiskondlikku tegevust koordineerivat kõrgemate koolide vahelisel organil, on kõige põhjendatum lahendada küsimus tema asukohast analoogiliselt Eesti NSV Pioneerorganisatsiooni Nõukoguga. Kui viimane asub Eesti NSV Haridusministeeriumi alluuses, siis peaks Üliõpilaskonverentsi paiknema Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Kõrgema ja Keskerihariduse Komitee juures. Et viimane on riikliku organina seadnud juhtima vabariigi kõrgema hariduse korraldust, siis meie ühiskonnas juurdunud põhimõtteid järgi on tõepoolest kõige õigem, kui teda abistav ühiskondlik üliõpilaskonverents asub sealsamas. Ühtse keskuse olemasolu aitaks tunduvalt määrata kaasa riikliku ja ühiskondliku kõige organilise malle liitmisele. Kui esitatud ettepanek osutub vastuvõetavaks, siis võiks Üliõpilaskonverentsi lisaks varem väljendatud endale võtta veel mõned ühiskondlikud ülesanded, millega praegu tegelevad Kõrgema ja Keskerihariduse Komitee juures asuvad ühiskondlikud moodustised, nagu UTU Vabariiklik Nõukogu ja ÜET Vabariiklik komisjon. Nende funktsioonide täiendav üleandmine Üliõpilaskonverentsile ei vähendaks sugugi Riikliku Komitee tegevussfääri, küll aga aitaks kaasa Ühiskondlike Elukutsete Teaduskonna (ÜET) tegevuse tõhustamisele ja UTU propageerimisele üliõpilaste hulgas. Ka saaks Nõukogu oma poolt läbi viia UTU konkursse vabariiklike üliõpilaskonverentside (Järg lk. 4)

KUIDAS KAVANDAME vabariiklikku üliõpilaskonverentsi

(Järg)

Üliõpilasnõukogu tegevuse siustamine puudutab kõrgemaid kooli. Neiski võiks olla oma üliõpilasnõukogu (näiteks TPI üliõpilasnõukogu) vabariiklikule nõukogule omaste funktsioonidega.

Üheks aktuaalseks ja lahendust ootavaks probleemiks on üliõpilaste sidemete kõrgema kooli lõpetanute, eeskätt noorte spetsialistidega.

Peab ütlemä, et siiani tunduvad need olema küllalt stiililised. Aeg-ajalt toimuvad küll erialade järgi kõrgemate koolide lõpetanute kokkutulekud, mis aga ei pretendeeri pidevale kontaktile kõrgema kooliga. On vaja, et kõrgema kooli lõpetanu — noor spetsialist — ei katkestaks sidemeid Alma Materiga, vaid võtaks jõudumööda osa noorte elu ja tegevuse kujundamisest kõrgemas õppeasutuses. Vabariigis on tekkinud noori spetsialiste ühendavaid organisatsioonilisi moodustusi, muuhulgas Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Kõrgema ja Keskerihariduse Komitee juures tegutsev Tallinna Noorte Spetsialistide Klubi. Kuigi nendes võivad astuda üliõpilased, ei ole see seni lahendanud sidemete küsimust. Mõnedes kõrgemates koolides, näiteks Tartu Riiklikus Ülikoolis, on komsomolite juures ellu kutsutud kõrgema kooli lõpetanute sektor. Kuigi see vorm tundub õigustatuna, on kontakti võtmine kõrgemal koolil endal vabariigi mastaabis komplitseeritud ja praeguse ni ei saa propageerida selle sektori loomist kõigi kõrgemate õppeasutuste komsomolite juurde. Kuidas antud küsimust lõplikult lahendada, see jääb konverentsi foorumi kõrval ka Kõrgema ja Keskerihariduse Komitee mõelda. Samuti peaks siin

vastilmunud NLKP KK ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrusega esiletõudud teadlaste õppetööst osavõtu küsimus edasise ametkondlikul reguleerimisel sätima teadlaste ja üliõpilaste õppetööväliseid suhtlemisvorme.

Lõpuks veel üliõpilaskonverentsi korraldavad küllast.

Vastavalt NSV Liidu Üliõpilasnõukogu põhimääruse eeskujule tuleks konverentsile valida kõrgemate õppeasutuste üliõpilaskonverentside delegaadid vähemalt komsomoli ja üliõpilaste teadusliku ühingu liinis. Lisaks Tallinna Pedagoogilise Instituudi üliõpilaste ametiühingule võivad olla esindatud kindlasti kõigi teiste kõrgemate koolide ametiühingud, sest kõikjal on nende liikmeskonnaks ju valdavas enamikus üliõpilased. Ametiühingudeleagaatide hulgas (see peaks kehtima ka teiste organisatsioonide kohta) oleks väga tervitatav näha aspirante ja õppejõude. Esindusnormid saavad sõltuma vastava organisatsiooni liikmete arvust. Delegaatide saatmise õigus võiks olla veel Eesti üliõpilasnõorsoo ehitusmaleval (lahendada tuleb viimase edasine käekäik) ja vähemalt Tallinna Noorte Spetsialistide Klubil. Külalistena saabuvad konverentsile kõrgemate koolide õppejõud (eeskätt ühiskonnateaduste spetsialistid) ja teadlased nii meie kui ka vennasvabariikidest. Jääb loota, et Nõukogude Eesti Üliõpilaskonverents kujuneb nõukogude noorusele omaseks tühingeliseks vaidlustekitavaks ja samasagelt lahendavaks foorumiks.

EENOK KORNEL, ELKNÜ Keskkomitee üliõpilaste, koolinoorsoo ja pioneeri osakonna juhataja asetäitja

VÕISTLUSREISIL SOOMES

Instituudi kergejõustiklaste grupil avanes VSÜ «Kalev» kaudu võimalus osa võtta Soomes Kokkola linnas toimunud kergejõustikuvõistlustest. Põhjalalt kaldal asuvasse sadama linna sõitsid vabariigi kergejõustiklased esmakordselt. Võistlused toimusid Kokkola satelli linnakese Yksipihlaja töölispordiseltsi «Reima» korraldusel. Juba rongist väljudes tundis mees ja sõbralikku vastuvõttu. Ööbimine toimus spordiseltsi esindajate kodudes. Tihti tuli meie kergejõustiklastel istuda kohvilauda, kus sõbralikus mõttevahetustes arutati spordi- ja päeva-probleeme. Võistluspäeva hommikul tutvuti Kokkola linna asuvas spordihalliga, kus asuvad kergejõustikmaneež (20x60 m), võimla, tõsteruum, poksisaal, söökla, nõupidamiste saal, maitsekalt sisustatud fuajeed ja Soome spordihallidele nii omase veeremänguruum. Tuleb öelda kiidusõnu väikeses linnas viimase kahe aasta jooksul valminud spordihalli kohal. Huvipakkuv oli veeremänguhalli täiesti mehhaniseeritud seadmestik, kus nii keegli ülesasetamine kui ka keeglipalli tagasisaatmine toimus automaatselt.

Võistlustest võttis osa ligi 50 kergejõustiklast. Võistlused olid kohaliku ringkonna uatusega ja samal ajal anti staadionil lähe ka traditsioonilisele iga-aastasele Yksipihlaja 7,6 km pikkusele linnasisesele jooksule, millest võtsid osa nii juuniorid kui ka seeniorid.

Vaatamata reisiväsimusele saavutasid instituudi kergejõustiklased rea esikohti. Meeste 100 m jooksus tuli P. Paalo esikohale tulemusega 11,2 sek. Teise esikoha saavutas ta kuul'ukes — tagajärg 15,17 m. Meie esindaja vasaraheites A. Krevald võitis samuti esikoha. heite vasarat 53,07 m. V. Petersonil tuli võistlustule asuda kahel korral. Võites kõrgushüppes juunioride klassis (Soomes 17—20 a.) esikoha tulemusega 1,93 m, võttis ta pooltunnise vaheaja järel toimunud võistlusklassis samuti esikoha tagajärg 1,91 m. Raske vastutuule tõttu olid tulemused teivahüppes tagasihoidlikumad. Ü. Iter saavutas teise koha tulemusega 4,00 m. Võistluste lõppedes ootas meie mehi spordiseltsi poolt Põhja lahe kalusele pinnale rajatud sauna- ja klubihoone. Kõetud saun ja seal otse kaljuveerelt jahedasse merevette minnek andis meestele täiendava põhjamaise karastuse.

Tagasiteel tutvusime Helsingi Otaniemi spordihalliga ja Helsingi Tehnikaülikooli äsjaavatud kõrgel tehnilisel tasemel ehitatud ülimoodsate ja praktiliste usehitustega.

Rahvusvahelisel võistlusreisil pöördusime tagasi uute erialaste muljete ja toredate sõprus-sidemetega.

A. JÜRISSE

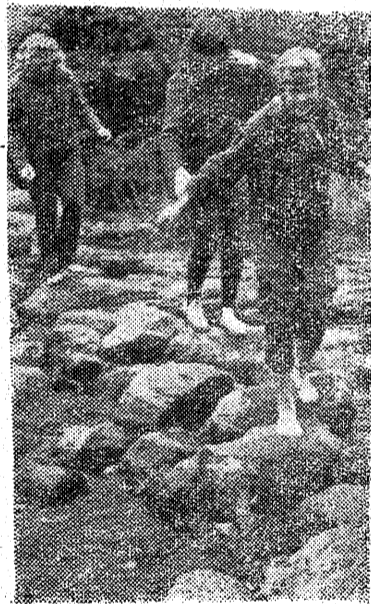
NSV Liidu üliõpilaste V suvespartakiaadi värvapallivõistlused Tserkassõs saavutas TPI meeskond tugevate võistkondadega konkureerides ainult ühe võidu ja jäi oma alagrupis viimaseks. Pildil mängumoment Tserkassõs. Viskel on TPI meeskonna üks staažikamaid mängijaid ehitusteaduskonna üliõpilane Ilmar Koljal. H. Maanso foto

Fotokonkurss

Eelmiste aastate eeskujul korraldab TPI Matkaklubi ka tänavu üleinstituudilise matkafotokonkursi. Konkursile võib esitada kõiki fotosid, mille temaatika on matkamisega seotud ja mille miinimumformaadiks on 13x18 cm.

Fotod tuleb esitada 31. oktoobriks 1966 UE nr. 1 tuba 545.

Kõik vähemalt rahuldava tehnilise tasemega tööd eksponeeritakse novembris korraldataval näitusel. Kolme parema foto autoreid autastatakse mälestuseemega.

Teadaandeid

Kino «Partisan» organisering inglise- ja saksa keelsete filmide abonemendi. Tellimiste vastuvõtmine toimub kella 10—19.

UET spordiorganisatorite seminari teine pool toimub Kloogal 29. septembrist kuni 1. oktoobrini. Palume kõiki talvisest Neliäärva laagrist osavõtjaid registreerida end Kloogale sõiduks TPI Spordiklubis hiljemalt 21. septembriks. UET spordi- ja rakenduserialade kateeder

TOIMETAJA V. KALPUS

Organ partkoma, rektorata, komiteta «JRCM» ja profkoma Tallinnского политехнического института, газета «Таллинский политехник».

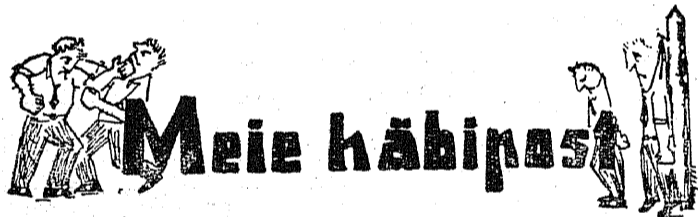
Hind 2 kop.

Tellimise nr. 2585

MB-07975

Trükikoda «Ühiseiu», Tallinn, Pikk 40/42.

TPI Matkaklubi

Meie häbipost

Egas asjata rääg'ta, et viin on tarkade jook. Rumal mees ei või niisugust äkilise toimega vedelikku üldse pruukida. Sellest annab tunnistust ka alljärgnev kurvavõitu lugu.

4. augusti õhtupoolikul võtsid kolm TPI tudengit istet kohvikus «Komeet» vaba laua taha. Asja olid nad lõpetanud oma viimase tööpäeva Männiku tehases ja saanud sõlilise lõpparve. Nähtavasti polnud praktikal omandatud teadmiste osas mitte viimasel kohal teadmine, et palgapäeva puhul tuleb «teha». Tehtigi. Kui aga niisugustele «teadmistele» lisandub veel teatud annus mõistuse defitsiiti, siis on loomulik, et rüüpaja lõpetab nagu ehitusteaduskonna II kursuse üliõpilane Raivo Roose, kes kohvikus sulgemisel oli täiesti purjus.

Heledad joogid olid tema tumestatud pähe jäänud ainult ühe heledama mõtte — minna kuhugi «ehale».

Instituudis olid parajasti kibedad päevad. Käisid sisseastumiseksamid. Mustamäe I ühiselamus elasid ja töötasid paljud tulevased tudengid, saades ühtlasi esimese mulje tehnikatüdangite toimekasti ja sõbralikust ühis-kodust. Umbes sama võis kuni selle õhuni kogeda ka heledapäine tütarlaps ühest toast.

Seda tütarlast oli eelmistel õhtutel märganud ka Raivo Roose. Ja sellel aadressil viisidki nõtkuvad jalad nende pooleadvusetu omaniku. Küllastaja leid's toaomanikud juba voodist. Et raske keel oma ülesannet enam täita ei tahtnud, otsustas kangelane kohe tegude juurde astuda. Täielikuks üllatuseks aktiivsemale poolele osutati talle otsustavat vastupanu. See ajas «vää-

rika» üliõpilase hinge pilgeni täis ja lausa kisandas karistuse järele. Pikemalt mõtlema (oli see üldse R. Roosele võimekohane?) võttis eheline rusikad appi ja märkas rõõmuga, et vähemalt naisterahvast ka b tema jõud veidi üle. Tehtud tööga rahul, lahkus «kangelane» toast.

«Pärast seda lahkusin toast ja tulin ära oma ühiselamusse ja läksin magama 23.00.» kirjutab R. Roose ise oma seletuskirjas. Edasi teatab ta, et toimis mõtlematult ja kahetseb väga. Tähelepanu vääril seletuskirja lõpp, kus mees kinnitab, et neiu andestanud talle ja peab sellega asja lahendatuks.

Huligaani tekitatud kehaliste vigastuste tõttu oli arst sunnitud tütarlapse sisseastumiseksamid mõneks ajaks katkestama. Kes parandab aga mõrad esimeses muljetes meie kollektiivist?

Toimetuse märkus: Rektori käskkirjaga on Raivo Roose instituudi nimekirjast kustutatud ja materjalid tema käitumise kohta üle antud Tallinna Linna TK Keskrakooni Nõmme Miilitsajaoskonnale. Vastavalt hulgasaansuse vastu võitlemise uuele seadusele ootab teda kohane karistus.

Ligine ettevõtlikkus ja selle tagajärjel mahapeetud pummelung tõi karistuse veel neljale üliõpilasele. Ilmunud õppeülesannete täitmisele joobnud olekus, tarvitasid nad ebatsentruuseid sõnu õppejõudude suhtes ja keeldusid alustas korraldustele. Rektori käskkirjaga eksamatrükuleeriti V. Heldt (LT-81) ja E. Oidekivi (LE-81). Üliõpilaste J. Sõõdi ja T. Pässil (mõlemad LE-81) suhtes kasutati administratiivset karistust.

ALMAVU töömaailt

ALMAVU TPI Komitees arutati NSV Liidu Kõrgema ja Keskerihariduse ministri käskkirja nr. 267 — massilise riigikaitsealase töö parandamise kohta.

Üheks tähtsaks löiguks selles töös on sõjaliste teadmiste ja oskuste omandamine kõigi üliõpilaste poolt. Nii peab iga I kursuse üliõpilane sooritama kompleksi «Valmis Kodumaa Kaitseks» normatiivid. Selleks on vaja joosta 100 ja 1500 m, hüppata kaugust (või kõrgust), visata granaati, ujuda, suusatada, lasta väikesekalibrilistest püssist, võtta osa turismimatkest ja kangil «lõuga tõmmata». Sellele lisandub kümne da alana — auto, mootorratta, traktori või mootorpaadi juhtimise oskus (juhiloa). Kui üliõpilane on kümne alaga saavutanud 450 punkti (vastava punktitableli järgi), siis on ta täitnud VKK I astme normatiivid. 550 punkti vastab VKK II astmele.

Eelmisel õppeaastal sooritasid VKK normatiive vaid mõned õpperühmad. Paremateks osutusid Armand Brosman (LM-31) 700, Kalju Kollama (MM-37) 607 ja Mart Lootsar (AS-71) 583 punktiga.

Käesoleval õppeaastal peab VKK normide sooritamise olema iga I ja II kursuse üliõpilase eesmärgiks. Mitte ainult sellepärast, et seda nõuab ministri käskkirja. Iga noor-

mees peab püüdma mitmekülgsele oma kehalisele arengule ja seda näitab VKK normatiivide sooritamise.

Instituudis tuleks rohkem propageerida ja võistlust korraldada ka VTK mitmevõistlustes. Siin peab võistleja esinema 7 alal: I. võistluspäeval on kavas laskmine, käte kõverdamine kangil, 25 km jalgrattakross, kaugushüpe, teisel — 200 m ujumine, granaadivise ja 800 m jooks. II spordijärk 700 p., III järk 650 p. ja III järk 580 punkti (VKK punktitableli järgi).

Teiseks löiguks massilise riigikaitsealase töö parandamiseks on rakenduslike spordialade sektiioonide töö parandamine ja laiendamine. Tunduvalt peab laiendama tegevust allveelaske-, auto-moto- ja orienteerimis-sporti sektiioonides. Aga raadiosport? Kindlasti laieneb ka selle sektiiooni tegevus.

On loomulik, et iga üliõpilane astub ALMAVU liikmeks ja võtab osa sõjalisrakenduslikest võistlustest, andes sellega oma panuse riigikaitse tegevdamisele.

Ainult kogu instituudi pere ühiste pingutustega saavutame ministri käskkirjas esitatud ülesannete täitmise.

H. ERM, ALMAVU TPI Komitee esimees

Matkahuvilistele!

Tallinna Politehnilise Instituudi matkaklubi korraldusel alustab septembris tegevust turisminstruktorite seminar. Seminarist võivad osa võtta kõik soovijad. Eksami sooritamisel omistatakse osavõtjatele, kellel on märk «NSVL Turist», turismiorganisatori nimetus koos vastava rinnamärgiga. Ühtlasi omandavad nad III spordijärgu normatiivide täitmise ja aktiivse turismialase ühiskondliku töö puhul õiguse olla esitatud Eesti NSV Turisminõukogule jalgsiturismi nooreminstruktori nimetuse saamiseks. Soovi korral on võimalik õppida ka kogenud instruktorite juhenda-

misel individuaalkorras veeturismi nooreminstruktoriks.

Eelregistreerimine toimub ühiselamus nr. 1 tuba 545 A. Kabrali juures.

Seminar alustab tööd kohe kui leidub 15—20 osavõtjat.

* * *

Ühtlasi palutakse kõiki, kes jooksval aastal võtsid osa raskuskategooria matkadest, ilmutada mainitud aadressil instituudi marsruut-kvalifikatsioonikomisjoni spordijärgu vormistamiseks. Kaasa palutakse võtta 2 passipilti.

TPI Matkaklubi